

Politiken

KULTUR 19. FEB. 2016 KL. 14.42

Tavs 'Homeland'-trompetist lod musikken tale
Den polske mester Tomasz Stanko afprøvede forskellige udtryk og stemninger i en vellykket, men indadvendt koncert.

KONCENTRATION. Tomasz Stanko nøjedes med at spille på sin trompet og overlod kommunikationen med publikum til sine musikere ved torsdagens koncert på Dexter i Odense. Foto: Bjørn Langkilde Foto: Bjørn Langkilde

Af JAKOB BÆKGAARD

KONCERTANMELDELSE

Vinterjazz: The Tomasz Stanko Experience

Musikhuset Dexter, Odense. Torsdag 18. februar 2016.

Smithsonian Institute er en berømt amerikansk institution, der også driver et pladeselskab, Smithsonian Folkways.

Da de skulle sammensætte en cd-boks, som skulle dække hele jazzens historie, var den polske trompetist Tomasz Stanko en af de få europæiske jazzmusikere, der slap igennem nåleøjet. Ikke engang hans berømmede mentor, pianisten og komponisten Krzysztof Komeda, blev medtaget. Det siger lidt om Stankos status i jazzhistorien.

Han er dog også kendt uden for jazzkredse. Seere, der følger med i spændingsserien 'Homeland', er måske blevet betaget af det jazzede lydspor med den karakteristiske lyriske trompettone. Denne tone tilhører Stanko, hvis musik bliver brugt i serien.

Ni musikere på scenen

Man kunne også nyde hans luftige lyrisme, gurglende riff og flagrende trompetlinjer i en vellykket koncert på Musikhuset Dexter i Odense. Koncerten blev afviklet i forbindelse med den landsdækkende Vinterjazzfestival og blev støttet af den polske ambassade.

Der er da også en del talentfulde polske musikere fra den hjemlige scene med i Stankos nye

gruppe, som har sin oprindelse i en såkaldt *summer session* fra 2015 arrangeret af JazzDanmark. Her blev hele ti musikere bragt sammen fra Danmark, Norge, Finland, Island og Polen.

Ved koncerten havde guitaristen Stian Swensson meldt afbud, så der var kun ni musikere på scenen, men det var rigeligt til at skabe et mangefacetteret lydbillede.

Kernen i konstellationen er en slagkraftig trompetfrontlinje med Stanko, Tomasz Dabrowski og Snorri Sigurdsson. Undervejs blev der brugt dæmpere på trompeterne, og Dabrowski skiftede til tider til lyden af det varme og runde flygelhorn, så der blev hele tiden arbejdet med nuancerne. Desuden skiftedes de tre trompetister til at gå i soloudbrud med Stanko i en naturlig, men tilsyneladende modvillig hovedrolle.

Han trak sig jævnlige tilbage på en medbragt taburet og sagde ikke et ord i løbet af koncerten. I stedet overlod han de særdeles spartanske introduktioner til saxofonisten Thomas Hass. Han gjorde til gengæld en god figur med sit intense saxofonspil, hvor man fornemmede inspirationen fra John Coltrane.

Drømmende stemning

Koncerten formede sig som en metaformose af længere musikalske forløb. Vokalisten Johanna Elina Sulkunen bredte sin stemme ud og indgik unisont med blæserne. Hun trådte ligeledes frem med dadaistiske kaskader og tilføjede egentlig sang med tekst til den smukke komposition 'Circles'.

Vibrafonisten Martin Fabricius var også en gevinst og skabte en drømmende stemning med klangene fra sit instrument og indgik i fine duopartier med Sulkunen og pianisten Artur Tuznik. Netop Tuznik var interessant at følge, al den stund at han repræsenterer en lidt anden type pianist, end Stanko har haft for vane at arbejde med. Hvor hans mangeårige samarbejdspartner Marcin Wasilewski er inspireret af Bill Evans' romantiske klang, så er der et mere perkussivt touch over Tuznik, som er tættere på pianisten McCoy Tyner.

Hermed ikke sagt, at Tuzniks spil ikke er lyrisk, det er blot en anden form for lyrisme. Med 'New Ballad' viste han også gode takter som komponist, og i det hele taget var han med til at drive musikken fremad sammen med Richard Anderssons pulserende basspil og det lydhøre trommespil fra Radek Wosko, der holdt rytmerne i bevægelse uden at dominere.

Koncertens styrke var den demokratiske natur, hvor der blev lyttet intenst og spillet kompositioner af de forskellige gruppe-medlemmer, heriblandt Stankos kendinge 'So Nice' og 'The Dark Eyes of Martha Hirsch'. Man kunne dog ønske, at Stanko ville formulere en ny musikalsk vision for gruppen – det fortjener den.